

*„Íme, kimeríthetetlen Forrás, jöjjetek hozzám és szülessetek
meg,
szülessetek meg ti szereteteknek ezen az éjszakán,
szülessetek meg kicsinynek, békének és szelídségnek,
és akkor, ha megízleltétek a csodát, akkor csak ragyogjatok
bátran,
csak vesszetek el ebben a Fényben egészen, csak adjatok, csak
adjatok szeretetet,
csak legyetek kicsinyek, és sugározzatok ezen a szent éjszakán,
legyetek fények a Világosságban.”*

Karácsony – Éjféli mise

Iz 9,1-3,5-6

Tit 2,11-14

Lk 2,1-14

A Szeretet született meg. És milyen a Szeretet? Nézzétek a Kisdedet!

Álljatok meg a betlehemi jászol előtt és boruljatok le a porba, e csöppnyi Gyermekek színében.

Nézzétek a Kisdedet, nézzétek a Szeretetet! Ő született meg, Ő, a Szeretet.

A végtelen Szeretet Ő, az Örök, akié minden erő és minden hatalom,

Őt illeti minden dicséret és minden dicsőítés.

Mindenek az Ő kezében nyugszanak, és Ő ad minden élőnek lehetőséget. Ő az Úr.

Valóban Úr Ő, valóban hatalmas, egek egei be nem fogadhatják Őt, a Végtelent.

De nézzétek e csöppnyi Gyermekeket! Ő a Szeretet. A Szeretet ilyen, a Szeretet kicsiny.

Kicsiny és kicsinnyé tesz, eléget, elemészt egészen, és fényt sugároz és meleget ad, és bátorít és vigasztal, és a megtört szíveknek békét kínál. Ilyen a Szeretet.

Nézzétek a Kisdedet, Ő született meg, Ő ilyen, a mi Istenünk. Igen, ilyen.

Önmagát mutatta meg, azért kicsiny Gyermekek lett, Kisded, mert Ő a Szeretet. Őbenne ismertük meg.

Mi Őkívé nem tudtuk, mi a Szeretet. Ha odalépünk a jászola elé, ha szemléljük a kicsinységet,

ha Tőle, a Mestertől tanulunk, akkor megértjük a Szeretet lényegét,

megértjük, hogy a Szeretetben egyetlenegy a lényeges, egyetlen feltétele van, és ez a kicsinység.

A szeretet elvesz, elvesz egészen. Nem marad semmi sem.

Az ember elfelejti önmagát, önmagára nem tekint, csak ami másoknak kedves.

Csak ad, csak ajándékot ad, csak ragyog, csak sugároz,

Ő maga meg elfogy, elfeledkezik magáról, kicsiny lesz, ez a szeretet lényege.

A kicsinységet, igen, a Szeretet lényegét tanuljuk meg ezen az éjszakán,

amikor megszületett a Szeretet, amikor odamegyünk a Kisded elé,

amikor a kicsinységben szemléljük a Szeretetet, a végtelen Szeretetet,

amikor ebben a kicsinységben azt a hatalmat látjuk,

amely hatalom a jóság fensége, a végtelen, az örök Erő, a szelídség békéje Ő.

Megtanuljuk, mert Ő a Mester, a szeretet Tanítója Ő, e Kisded.

És nemcsak megtanuljuk, mert ha csak tudnánk, mit tehetnénk mi tehetetlen?

Vajon megszületne bennünk, a mi szívünkben a szeretet? Őnélküle megszülethetne?

Csak az Ő kegyelméből születik meg minden szívben,

csak az Ő ajándékából ragyog föl minden arcon a jóság, a szeretet békéje.

Ezért nemcsak tanulnunk kell ezen az éjszakán, hanem koldulnunk is Tőle.

Le kell borulnunk e Kisded előtt, és kérni Őt:

Te megteheted, Te a Szeretet vagy, a végtelen, a végtelen Kicsiny,

Te a Béke vagy, a Megrendíthetetlen, a szelídség sugárzik belőled.

Ó, Te hatalmas Irgalom,

te mindeneknek, akik Téged megbántottak megbocsátottál, az életedet adtad értük,

adj nekünk belőle, Te egyetlen, Te igaz Szeretet, adj nekünk a Te kincseidből, adj kegyelmeket,

add nekünk a szeretet kegyelmét, add nekünk a szelídség hatalmát,

add nekünk a béke uralmát, add meg nekünk, hogy kicsinyek legyünk,

hogyan égjünk, hogy elégjünk, hogy csak arra nézzünk, ami másoknak kedves, hogy csak sugározzunk,

hogyan fény legyünk, hogy meggyógyítsuk a megtört szívet, hogy fölemeljük az elesettet.

Adj nekünk hatalmat a szeretetre, hogy a sértést ne tartsuk számon,

hogyan adjunk kenyeret a kő helyébe, hogy odaadjuk a köntösünket, aki elvette tőlünk az ingünket,

adj nekünk belőled, ó Te végtelen Gazdag, Te Szegényke, Betlehem Kisdedje,

adj nekünk a Te hatalmadból, mert egyedül Te ismered a szeretetet,

mert egyedül nálad vannak a szeretet kincsei.

Te végtelen gazdag vagy, és azért születted közénk, hogy bennünk megszülessen a szeretet fénye.

Kedves hívek, a Szeretet született meg, és mi odalépünk a Szeretet jászola elé, és nézzük,

nézzük Őt, mint a pásztorok, kinyitott szívvel. Úgy nézzük Őt, mint a bárányok kitárt lélekkel.

Csak nézzük a Szeretetet, e Kicsinyt, és megértjük: kicsinynek kell lenni,

mert csak ezen a szűk kapun át mehetünk be a Szeretet országába,

mert nincsen másik út, mert a Szeretet kicsiny, kicsiny és kicsinnyé tesz,

összemorzsol, mint puha lisztet.

Megértjük, és nem rémülünk meg, hogy képtelenek vagyunk erre az áldozatra,

hogyan elégjünk a szeretet oltárán, hogyan fény legyünk,

hogyan képtelenek vagyunk a szelídségre, hogyan békét sugározzunk,

nem rémülünk meg, mert e csöppnyi Gyermekek kitárt karja hív minket,

csak jöjjetek kicsinyek, csak jöjjetek hozzám,

és én békét adok nektek, hogyan békét adjatok mindenkinek,

én adok nektek szeretetet, hogyan szeretet legyetek, csak jöjjetek hozzám, csak merítsetek.

Íme, kimeríthetetlen Forrás, jöjjetek hozzám és szülessetek meg,

szülessetek meg ti szereteteknek ezen az éjszakán,

szülessetek meg kicsinynek, békének és szelídségnek,

és akkor, ha megízleltétek a csodát, akkor csak ragyogjatok bátran,

csak vesszetek el ebben a Fényben egészen, csak adjatok, csak adjatok szeretetet,

csak legyetek kicsinyek, és sugározzatok ezen a szent éjszakán, legyetek fények a Világosságban.

Ámen.

2021. december 24.

Takács Gyula plébános atya